

Dissabte XVIII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 17,14-20): En aquell temps, un home es va acostar a Jesús, s'agenollà davant d'ell i li digué: «Senyor, tingues pietat del meu fill, que és epilèptic i pateix molt: sovint cau al foc o a l'aigua. L'he portat als teus deixebles, però no l'han pogut curar». Jesús digué: «Generació descreguda i esgarriada! Fins quan hauré d'estar amb vosaltres? Fins quan us hauré de suportar? Porteu-me el noi aquí». Aleshores Jesús increpà el dimoni, que va sortir del noi, i el noi quedà curat des d'aquell mateix moment.

Quan van ser sols, els deixebles anaren a trobar Jesús i li preguntaren: «Per què nosaltres no l'hem pogut treure?». Ell els respongué: «Per la vostra poca fe. Us ho asseguro: només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta muntanya: Vés-te'n allà, se n'hi aniria. Res no us seria impossible».

«Només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa (...), res no us seria impossible»

Mn. Fidel CATALÁN i Catalán
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, un cop més, Jesús fa entendre que la mesura dels miracles és la mesura de la nostra fe: «Us ho asseguro: només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta muntanya: ‘Vés-te'n allà’, se n'hi aniria» (Mt 17,20). De fet, com fan notar sant Jeroni i sant Agustí, en l'obra de la nostra santedat (quelcom que clarament supera les nostres forces) es realitza aquest “moure muntanyes”. Per tant, els miracles hi són i, si no en veiem més és perquè no li permetem fer-los per la nostra poca fe.

Davant una situació desconcertant i clarament incomprendible, l'ésser humà reacciona de diverses maneres. L'epilèpsia era considerada una malaltia incurable i que patien les persones que es trobaven posseïdes per algun esperit maligne.

El pare d'aquella criatura expressa el seu amor al fill cercant la seva guarició

integral, i acudeix a Jesús. La seva acció és mostrada com un veritable acte de fe. Ell s'agenolla davant Jesús i l'impreca directament amb la convicció interior que la seva petició serà escoltada favorablement. La manera d'expressar la seva demanda mostra ensems l'acceptació de la seva condició i el reconeixement de la misericòrdia d'Aquell que pot compadir-se dels altres.

Aquell pare porta a col·lació el fet que els deixebles no han pogut treure aquell dimoni. Aquest element introdueix la instrucció de Jesús tot fent notar la poca fe dels deixebles. Seguir-lo a Ell, fer-se deixeble, col·laborar en la seva missió demana una fe profunda i ben fonamentada, capaç de suportar adversitats, contratemps, dificultats i incomprensions. Una fe que és efectiva perquè està sòlidament arrelada. En altres fragments evangèlics el mateix Jesucrist retreu la falta de fe dels seus seguidors. L'expressió «res no us seria impossible» (Mt 17,20) expressa amb tota la força la importància de la fe en el seguiment del Mestre.

La Paraula de Déu posa davant nostre la reflexió sobre la qualitat de la nostra fe i la manera com l'aprofundim, i ens recorda aquella actitud del pare de família que s'acosta a Jesús i li prega amb la profunditat de l'amor del seu cor.